

- ε'. Διὰ τί ὁ μὲν ἄγνωθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ἀρέξαμενος κατάγει τὴν γενεαλογίαν· ὁ δὲ κατωθεν ἄγνεισιν, κούκη ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ ἴσταται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Θεόν. 892.
- γ'. Πῶς δὲ μὲν Ματθαῖος ἀπὸ τοῦ Δαυΐδ καὶ Σολομῶντος διαδόχων ἐπὶ Ἰακὼβ καὶ Ἰωσῆφ τὰ γένη κατάγει· ὁ δὲ Λουκᾶς ἀπὸ Δαυΐδ καὶ Νάθαν πατέρων ἐπὶ Ἡλὶ καὶ Ἰωσῆφ, ἐναντίως γενεαλογῶν τῷ Ματθαῖῳ. 893.
- δ'. Ἀφρικανοῦ περὶ τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις γενεαλογίας. 900.
- ε'. Διὰ τί ὁ Ματθαῖος τοῦ Ἀβραὰμ προτάτει τὸν Δαυΐδ ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ γενεαλογίᾳ φίσας; Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυΐδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. 901.
- ζ'. Διὰ τί μετὰ τὸν Δαυΐδ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἔξι διαδόχους τοῦ γένους κατάγει, ἀνατρέχει δὲ ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, οὐδὲ ἐφ' ἔτερόν τινα τῶν πάλαι θεοφιλῶν ἀνδρῶν. 904.
- η'. Διὰ τί τῆς Θάμαρ, οὐχὶ δὲ καὶ ἑτέρας ἐπὶ ἀγαθοῖς κατορθώμασι μαρτυρουμένης γυναικὸς ἐμνημόνευσεν ὁ Ματθαῖος. 905.
- η'. Διὰ τί τῆς τοῦ Οὐρίου γυναικὸς ἐμνήσθη ἐπὶ τῆς γενεαλογίας ὁ Εὐαγγελιστής. 912.
- θ'. Διὰ τί τῆς Ρούθ ἐμνημόνευσεν ὁ Εὐαγγελιστής. 916.
- ι'. Διὰ τί τὸν Ἰωακεὶμ Ἱεχονίαν ὀνομάζει ὁ Εὐαγγελιστής. 917.
- ια'. Διὰ τί ταῖς ἐν τῷ γενεαλογίᾳ κέχρηται ὑποδιαστολαῖς, μὴ δροῦ συνάψας ἀπὸ Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸν Χριστὸν γενεὰς τεσσαράκοντα δύο, διελὼν δὲ τὰς διαδοχὰς καθ' οὓς ἐξέθετο ἀφορισμούς. 921.
- ιβ'. Διὰ τί ἀπὸ τὸν Δαυΐδ χρόνων ἐπὶ Ἱεχονίαν καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν αἰχμαλωσίαν ἐπτὰ καὶ δέκα βασιλευσάντων, δεκατέσσαρας εἶναι φησι γενεὰς ὁ Εὐαγγελιστής. 921.
- ιγ'. Διὰ τί τῶν μετὰ Ἱεχονίαν ἐπὶ τὸν Ἰωσῆφ γενεαλογουμένων δύο καὶ δέκα δύντων, ὁ Εὐαγγελιστής δεκατέσσαρας πάλιν εἶναι φησιν. 925.
- ιδ'. Διὰ τί τοῦ τέκτονος υἱὸς ὁ Σωτὴρ ἥμῶν ἔχρημάτισεν, ἀλλ' οὐ τινὸς ἐπισήμου καὶ ἐνδόξου ἀνδρός. 928.

ιε'. Πῶς ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ λέγεται κεκαθικέναι. 928.

ιζ'. Πῶς ἀπὸ τῆς Βηθλεέμ ὁ μὲν Ματθαῖος εἰς Αἴγυπτον ἴστορει, δὲ Λουκᾶς εἰς Ἱερουσαλήμ, κακεῖθεν εἰς Ναζαρὲθ πρὸς τῶν γονέων φέρεσθαι τὸν Ἰησοῦν. 933.

Ἐκλογὴ ἐν συντόμῳ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Εὐαγγελίου πρὸς Μαρῖνον περὶ τῶν ἐν Εὐαγγελίοις ζητημάτων καὶ λύσεων. 937—976.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

α'. Πῶς παρὰ μὲν Ματθαῖῳ δψὲ Σαββάτων φαίνεται ἐγγηγερμένος ὁ Σωτὴρ, παρὰ δὲ τῷ Μάρκῳ πρωτὶ τῇ μιᾷ Σαββάτων. 937.

β'. Πῶς κατὰ τὸν Ματθαῖον δψὲ Σαββάτων ἡ Μαγδαληνὴ τεθεαμένη τὴν ἀνάστασιν, κατὰ τὸν Ἰωάννην ἡ αὐτὴ ἐστῶσα κλαίει παρὰ τῷ μηνιμένῳ τῇ μιᾷ τοῦ Σαββάτου. 940.

γ'. Πῶς κατὰ Ματθαῖον δψὲ Σαββάτων ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῆς ἀλλης Μαρίας ἀψαμένη τῶν ποδῶν τοῦ Σωτῆρος, ἡ αὐτὴ πρωτὶ τῇ μιᾳ τοῦ Σαββάτου ἀκούει «Μή μου ἄπτου» κατὰ τὸν Ἰωάννην. 948.

δ'. Περὶ τοῦ τάφου καὶ τῆς δοκούσης διαφωνίας. 952.

Παραρτήματα εἰς τὰ Ζητήματα πρὸς Στέφανον· ἐλληνιστὶ καὶ συρολατινιστί. 957.

Παράρτημα εἰς τὰ Ζητήματα πρὸς Μαρῖνον. 984.

Μικρότερα τεμάχια περὶ τῶν αὐτῶν. 1008.

Ἐκλογαὶ προφητικαὶ εἰς λόγους τέσσαρας. 1021—1273.

Λόγος Α'. 1021.

Λόγος Β'. 1089.

Λόγος Γ'. 1116.

Λόγος Δ'. 1192.

Περὶ τοῦ βίου τῶν προφητῶν τεμάχια. 1261.

Κανόνες δέκα τῆς ἀρμονίας τῶν Εὐαγγελίων· λατινιστί. 1273.

Ἐπιστολὴ Εὐαγγελίου Καρπιανῷ περὶ τῶν κανόνων τῶν Εὐαγγελίων. 1276.

* Πίνακς ἀναλυτικὸς τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀποδεξίας καὶ τοῦ κατὰ Ἱεροκλέους λόγου· λατινιστί. 1291.

* Πίνακς τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ· λατινιστί. 1305.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

